

מִמְּנָנוּ יֵצָא (ובו יוֹשְׁבִים) (בו עשר פבוח) ו"ד. רמז לעשרה בחשבון. אותיות י"ד כוללות להן ו"ד (ו"ה), שלמות הכלל. ו"ד - זכר ונקבה. דז קוראים להם, שניים. וכן אדים נברא דז פרצופים, ואותם פרצופים זכר ונקבה והוא כמו שמלמעלה. ו"ד מפעלה למתה. דז מפתחה למעלה, והכלפל דבר אחד. י"ג מדות הרחמים תלויים בו, ועל כן י"ד פולל ו"ד כמו שהוא שנטיבא, והרי פרשה.

ובא ראה, עשרה שמות הם בגדי عشر אותיות. ובספרו של רב המונא סבא הם שמונה, ושתי דרגות בגדי שני רקייעים. משתיים המשניים המשנות, עשרה, ותשעה, ושמונה, ושבעה.

הראשון - י"ה, משום שי' פוללה ה', וזה יוצא מי'. לכן חכמה נקרא י"ה.

השני - יהוה (יהי') שנקרו אלהים, משום שאותו נבר רחמים, ומשום שдинנים מתחווורים ממשנו, (אליהם נזעך) בתוכות אותיות הרחמים עם נקוד של אלהים, ולא אלהים דין.

השלישי - אל, והוא גדרה, והוא נקרו הא גדול. הרביעי - אלהים, שдинנים מתחווורים בו, והוא הדין הקשה. החמישי - יהו"ה, הפלל של כל שלמות האמונה, וזה רחמים בשלוות זהה תפארת. שני ושביעי - צבאות נקרוים.

השmini - אל ח", כמו שנאמר תהילים קל) כי שם צוה ה' את הברכה חיים וכו'. וזה צדיק, שבל החיים יוצאים משם, ונקרו יהו"ה, כמו שנאמר (משלי כה ה') צדיק יבחן. וזה ר' קתנה של שם הקדוש. משום לכך ו"ז שני ווים.

וקדא היא ר' צעריא דשמא יהו"ה. כמה דעת אמר (תהלים יא) י"י צדיק יבחן. קדישא. בגין מה ר' י' ווין תרין.

מַנִּיחַ נֶפֶקָו (ס"א וכי' ותבי) (ביה עשר מיבין) ו"ד. רמז לעשרה בחשבון. אתוון י"ד בלילה לוז ר"ד, (ס"איו"ז) שלימו דכלא. ו"ד : דבר ונוקבא. דו קריין לוז, תרין. ועל דא אדם דו פרצופין אתברי, ואיננו פרצופין דבר ונוקבא הו, גיגונא דלעילא. ו"ד מעילא לתפה. ד"ו מפתא לעילא. וככלא חד מלחה. י"ג מכילן פלין ביה, ועל דא י"ד בלילה ו"ד כמה דאתמר, וזה אויקמיה.

ו"ה א חזי, י' שמחן אינון, לךבל י' אתוון. ובספרא הרבה המונא סבא תמניא אינון, ותרין הרגין, לךבל תרין רקייעין. ומשתנין שמחן, עשרה, ותשעה, ותמניא, ושביעאה. קדמאה י"ה, בגין די' בלילה ה'. וזה נפקא מן י'. בגין מה חכמה י"ה אקרי.

הנינה יהוה (י"א י"ז) דאקרי אלהים. בגין דהו נهر רחמי, ובגין דдинין מתערி מגיה, (ס"א ל"ג) (אליהם ונפקו) אתוון דרחמי כתיב, ונקוד אלהים. ולא אלהים דין. (דף י"א ע"א).

תלייה, אל. והוא גודלה, והוא אקרי האל הגדל.

רביעאה, אלהים. דיניין ביה אתערן, והוא דינא תפkipא.

חמישאה, יהו"ה. בלא רכל שלימו דמיהימנוטא, ורק הוא רחמי בשלימו ורק הוא תפארת. שתיתתאה ושביעאה, צבאות אקרים.

תמנאה, אל ח". כמה דעת אמר (תהלים קל) כי שם צוה י"י את הברכה חיים וגוי. ורק צדיק, רכל חיים נפקין מטהון, ואكري יהו"ה. כמה דעת אמר (תהלים יא) י"י צדיק יבחן. קדישא. בגין מה ר' י' ווין תרין.

ההשׁיעָי - אַדְנִי, וזה מלכויות הקדושה שדיןיהם יוצאים ממש ליעולם, וזהו הפטור האחרון של כל השמות. ושם אהיה, הכלל והנסתר שבראשונה. וזהו בתר עליון, הראש של כל הראשונים, שמו נסתיר ולא נגלה, ונתקבאר. ובספר האגדה, עשרה שמות כתובים בגון אחר, ואני לא שינוי כה.

רבי אבא פתח, (שיר ד) עורי צפון
ובאי מימן הפני גני ילו בשמייו
יבא דורי לגנו ויאכל פרי מגדיו.
עורי צפון, אלו עולות שנשחתות
בצפון, משום שהן מתחשות
בצפוניות הלב ובמקומם הדין.
משום שמחשכה נמצאת בלילה,
בזמן שהדין נמצא. רום צפון
נושבת בחוץ הלילה
כشمתקעורים אנים, וכנוור דוד
מנגן מלאינו, ומחשות בני אדם
מתעוררות.

ובאי מימין, אלו שלמים שנשחתים בדרכם, משום שהם השלומ של הכל, שלום העליונים והמתהותניים. ואלו הם השלומות של אזרחי העולם, השלומות של הכל מצד האמונה. ושלמים, ושלמים, משום שהם השלום של הכל, הבעליהם או כלים מهما וננהנים מהם, שהרי שלום הוא לו ולכל העולים בדרכיה אחת. חטאות ואשמות נאכלים לכחנים משום שהם עתידים לכפר עליהם ולהעביר את חטאיהם. ומכל הקרבות אין חכיבים לפני הקדוש ברוך הוא כמו שלמים, משום שنمצא שלום בעליונים ובתחפוזים.

ומעל כלם קטרת, שהיא שלמה מהפה, ולא באה על חטא ולא על אשם ולא על עון, אלא על שמחה, כמו שגאמר (משליכ) שמן מן שמן קרב, זהו שכותוב (שםות

תשיעאה, אַדְנֵי". וְדֹא מִלְכּוֹת קָדִישָׁא, דְּדִינֵין
נֶפְקִין מִתְמֻן לְעַלְמָא. וְדֹא הוּא
כְתַרְא בְּתַרְא, דְכַלְלוּהו שְׂמָחָן. וַיְשַׁם אֲהִי"ה,
כָלָלָא וְסִתְמִיא דְקָרְמִיתָא. וְדֹא הוּא כְתַרְא
עַלְאָה, רִישָׁא דְכָל רִישִׁין, שְׂמִיה סְתִים וְלֹא
אַתְגָלִילִיא, וְאַתְמָר. וּבְסִפְרָא דְאַגְדָתָא, עַשֶּׁר
שְׂמָחָן בְּתִיבָן בְּגַזּוֹנָא אַחֲרָא וְאַנְאָא לֹא תְגִינֵנָא
הַכִּי.

רבי אבא פתח, (שיר השירים ז) עורי צפון ובאי
תימן היפה גני ילו בשמיו יבא דודי
לגנו ויאכל פרי מגדיו. עורי צפון, אלין עלות
דנשחות ב匝פון, בגין דאיןון מחשבות
בצפוני לפא, ובאתר דдинא. בגין דמחשבה
אשתחח בליליא, בזמנא דдинא אשתחח. רוח
צפון מנשבא בפלוגתא דלייליא, כה מתערי
אנשי, וכפנור דדור מגנן מליאו, ומחשבתן
דבני נשא מתערى.

ובאי תימן, אלין שלמים דנשחטין בדרכים,
בגין דאינון שלמא דכלא, שלמא
דעלאי ותתאי. ואלין שלימו דסטרי עלמא.
שלימו דכלא מפטרא דמהימנותא. ושלמים:
בגין דאינון שלמא דכלא. בעלים אכלין
מניהו, ומתניין מניהו. דהא שלמא הוא
לייה, וילכ עלה מא, בדרגא חדא. חטאות
ואשומות נאכלין לכינוי, בגין דאינון זמיגין
לכפרא עלייהו, ולאעbara חובייהו. ומכל
קרבני לא חביבין קמי קדשא בריך הוא פמו
שלמים, בגין דאשתחח שלמא בעלאי ותתאי.
ועילא מפלחו קטרת, דאייהו שלים מפלא,
ולא אהיא לא על חטא, ולא על אשם,
ולא על עון, אלא על שמה. כמה דעת
אמר (משל כי) שמן וקטרת ישמח ליב, וקה
וקטרת ישמח לב, והרי פרשו. ולכן קטרת לא קרבה אלא